

UOHSX009N7WD

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S208/2012/VZ-16038/2017/533/BKu

Brno: 25. května 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 10. 4. 2012 na návrh ze dne 6. 4. 2012, jehož účastníky jsou

- zadavatel – město Bílina, IČO 00266230, se sídlem Břežánská 50/4, 418 31 Bílina, ve správním řízení zastoupeno na základě plné moci ze dne 20. 4. 2017 JUDr. Evou Machovou, advokátkou, ev. č. ČAK 02447, ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ Kříženecký & partneři, s.r.o., IČO 66213240, se sídlem Na Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice,
- navrhovatel – Dopravní podnik měst Chomutova a Jirkova a.s., IČO 64053466, se sídlem Školní 999/6, 430 01 Chomutov, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 15. 2. 2013 Mgr. Michaelou Wažikovou, advokátkou, ev. č. ČAK 13330, Kruták & Partners, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 29415349, se sídlem Politických vězňů 1271/21, 110 00 Praha 1,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zajištění veřejné městské hromadné dopravní obslužnosti ve městě Bílina v režimu veřejné linkové dopravy“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 7. 2011 a uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 26. 7. 2011 pod ev. č. 60063170 a uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 7. 2011 pod ev. č. 2011/S 144-239266,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – město Bílina, IČO 00266230, se sídlem Břežánská 50/4, 418 31 Bílina – nedodržel při zadávání veřejné zakázky „Zajištění veřejné městské hromadné dopravní obslužnosti ve městě

Bílina v režimu veřejné linkové dopravy“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 7. 2011 a uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 26. 7. 2011 pod ev. č. 60063170 a uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 7. 2011 pod ev. č. 2011/S 144-239266, postup stanovený v § 84 odst. 2 písm. e) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že zrušil zadávací řízení na uvedenou veřejnou zakázku, aniž by se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nebylo možné po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

II.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele – město Bílina, IČO 00266230, se sídlem Břežánská 50/4, 418 31 Bílina – uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ruší rozhodnutí** jmenovaného zadavatele ze dne 2. 3. 2012 **o zrušení zadávacího řízení** na veřejnou zakázku „Zajištění veřejné městské hromadné dopravní obslužnosti ve městě Bílina v režimu veřejné linkové dopravy“, zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 7. 2011 a uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 26. 7. 2011 pod ev. č. 60063170 a uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 7. 2011 pod ev. č. 2011/S 144-239266.

III.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, v návaznosti na § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, se zadavateli – město Bílina, IČO 00266230, se sídlem Břežánská 50/4, 418 31 Bílina – ukládá uhradit:

náklady řízení ve výši 30 000,-Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – město Bílina, IČO 00266230, se sídlem Břežánská 50/4, 418 31 Bílina, ve správním řízení zastoupeno na základě plné moci ze dne 20. 4. 2017 JUDr. Evou Machovou, advokátkou, ev. č. ČAK 02447, ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ Kříženecký & partneři, s.r.o., IČO 66213240, se sídlem Na Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice (dále jen „zadavatel“) – odeslal podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), dne 22. 7. 2011 k uveřejnění oznámení otevřeného zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Zajištění veřejné městské hromadné dopravní obslužnosti ve městě Bílina v režimu veřejné linkové dopravy“, které bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 26. 7. 2011 pod ev. č. 60063170

a uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 7. 2011 pod ev. č. 2011/S 144-239266 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Podle čl. 1. „INFORMACE O DRUHU A PŘEDMĚTU VEŘEJNÉ ZAKÁZKY A JEHO TECHNICKÁ SPECIFIKACE“ zadávací dokumentace je předmětem plnění veřejné zakázky zabezpečení dopravní obslužnosti územního obvodu města Bílina formou městské autobusové dopravy.
3. Podle čl. 6. „ZPŮSOB HODNOCENÍ NABÍDEK“ zadávací dokumentace je základním hodnotícím kritériem nejnižší nabídková cena za 1 km.
4. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 14. 9. 2011 vyplývá, že ve lhůtě pro podání nabídek zadavatel obdržel 3 nabídky.
5. Zadavatel rozhodl dne 21. 9. 2011 o výběru nejvhodnější nabídky vybraného uchazeče – Dopravní podnik měst Chomutova a Jirkova a. s., IČO 64053466, se sídlem Školní 999/6, 430 01 Chomutov, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 15. 2. 2013 Mgr. Michaelou Wažikovou, advokátkou, ev. č. ČAK 13330, Kruták & Partners, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 29415349, se sídlem Politických vězňů 1271/21, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“).
6. Dne 2. 3. 2012 zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku s odkazem na ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Dne 7. 3. 2012 bylo oznámení o zrušení zadávacího řízení uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách.
7. Rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení bylo navrhovateli doručeno dne 6. 3. 2012. Dne 20. 3. 2012 navrhovatel doručil zadavateli své námitky ze dne 19. 3. 2012 proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 2. 3. 2012. Rozhodnutí o námitkách ze dne 29. 3. 2012, kterým zadavatel námitkám nevyhověl, bylo navrhovateli doručeno dne 30. 3. 2012.
8. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dopisem ze dne 6. 4. 2012 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“), k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II. ŘÍZENÍ PŘED ÚŘADEM

9. Úřad obdržel návrh dne 10. 3. 2012, a tímto dnem bylo podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu téhož dne.
10. Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.

Obsah návrhu

11. Podle navrhovatele zrušil zadavatel předmětné zadávací řízení v rozporu se zákonem, resp. s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona, když v odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 2. 3. 2012 neuvedl žádný důvod hodný zvláštního zřetele, pro který by bylo možno zadávací řízení zrušit.

12. Navrhovatel shrnuje vývoj zadávacího řízení a uvádí, že ačkoli byla nabídka navrhovatele vybrána jako nejvhodnější, nebyl zadavatel navzdory několika výzvám ze strany navrhovatele ochoten s navrhovatelem uzavřít smlouvu. Navrhovatel uvádí, že zadavatel si v období od listopadu 2011 do února 2012 u navrhovatele objednával zajištění dopravní obslužnosti na základě dílčích objednávek zcela mimo rámec plnění veřejné zakázky s tím, že před Úřadem probíhalo řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (sp. zn. S527/2011/VZ). Podle názoru navrhovatele však byl zadavatel povinen po vydání rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření dne 21. 11. 2011 Úřadem v rámci shora uvedeného správního řízení smlouvu s navrhovatelem na plnění předmětné veřejné zakázky uzavřít.
13. Navrhovatel spatřuje nezákonnost rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení především v následujících pochybeních. Dle navrhovatele zadavatel v odůvodnění předmětného rozhodnutí zaměňuje výše zmíněné plnění dopravních služeb na základě dílčích objednávek realizovaných mimo předmětné zadávací řízení s předmětem plnění veřejné zakázky. Navrhovatel uvádí, že objednávky zadavatele na zajištění dopravy v měsíci lednu a únoru 2012 obsahovaly požadavek na velké autobusy s kapacitou min. 76 míst, navrhovatel však ještě před plněním této služby zadavatele informoval, že bude dopravní obslužnost zajišťovat dle realizace služby v listopadu a prosinci 2011, tedy autobusy s kapacitou menší než 76 míst. Zadavatel byl tedy dle navrhovatele včas informován o tom, jakým způsobem bude služba z jeho strany poskytována a pro případ, že by s tím nesouhlasil, mohl si dle navrhovatele objednat jiného poskytovatele dopravních služeb.
14. Zadavatel rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení odůvodnil tím, že autobus s kapacitou 37 míst nemůže postačovat k zajištění dopravní obslužnosti ve městě Bílina. Podle názoru navrhovatele však tento důvod s ohledem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona nemůže obstát, neboť dle odborné literatury a judikatury se v případě důvodů zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona jedná o zcela výjimečné okolnosti, které nastaly nezávisle na zadavateli.
15. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel musel vědět, jaká kapacita autobusů k řádnému zajištění hromadné městské dopravy bude zapotřebí, neboť před zahájením zadávacího řízení byla městská hromadná doprava u zadavatele zajišťována autobusy s kapacitou 76 míst. Navrhovatel poukazuje na § 44 zákona, podle kterého zadavatel odpovídá za úplnost a správnost zadávací dokumentace. V daném případě podle navrhovatele nelze nalézt žádné objektivní, na vůli zadavatele nezávislé okolnosti, které by nastaly vně zadavatele (např. novou nepředpokládanou potřebu zajistit dopravní obslužnost spojenou se zahájením činnosti určitého velkého zaměstnavatele). Pokud zadavatel dospěl ke zjištění, že kapacita autobusu min. 37 cestujících nemůže postačovat k zajištění dopravní obslužnosti ve městě Bílina, nejedná se v daném případě o objektivní důvod hodný zvláštního zřetele. Podle názoru navrhovatele je rovněž nepřipadná argumentace zadavatele, že navrhovatel svým jednáním při poskytování služeb na základě dílčích objednávek realizovaných mimo předmětné zadávací řízení projevoval záměr postupovat obdobně i při plnění šetřené veřejné zakázky.
16. Navrhovatel závěrem uvádí, že zadavatel zadávací řízení zrušil v rozporu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona a navrhuje, aby Úřad rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení zrušil.

Další postup ve správním řízení

17. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S208/2012/VZ-8825/2012/550/SWa ze dne 11. 5. 2012.
18. Současně Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S208/2012/VZ-8828/2012/550/SWa ze dne 11. 5. 2012 určil účastníkům řízení lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Uvedeným usnesením Úřad určil zadavateli lhůtu k provedení úkonů – zaslání vyjádření k obdržnému návrhu a podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení.

Vyjádření zadavatele k návrhu

19. Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 21. 5. 2012 obdržel Úřad téhož dne. Zadavatel uvádí, že při zrušení zadávacího řízení postupoval v souladu se zákonem. Podle zadavatele byla při poskytování služeb navrhovatelem mimo zadávací řízení zjištěna objektivní skutečnost, nezávislá na vůli zadavatele a stojící vně zadavatele, že stanovený počet 37 míst v autobusu je nedostačující k zajištění městské hromadné dopravy ve městě Bílina. Nelze proto po zadavateli požadovat, aby uzavřel smlouvu, která nebude zajišťovat dostatečnou dopravní obslužnost jeho občanů. Zadavatel uvádí, že nedostatečná dopravní obslužnost je zdokumentována stížnostmi občanů. Zadavatel připomíná, že navrhovatel v průběhu zajišťování dopravní obslužnosti na základě dílčích objednávek mimo rámec veřejné zakázky deklaroval splnění zadávacích podmínek i při poskytování předmětných dílčích služeb. Zadavatel podotýká, že smlouva s vybraným uchazečem (navrhovatelem) nebyla uzavřena v zákonné lhůtě z důvodu podání námitek jiným uchazečem a dlouhodobého jednání mezi zadavatelem a navrhovatelem, kdy zadavatel opakovaně vyzýval navrhovatele k doplnění přílohy smlouvy. Zadavatel se domnívá, že navrhovatel svým jednáním při poskytování služeb na základě dílčích objednávek, projevoval záměr postupovat stejným způsobem i po uzavření předmětné smlouvy, což zadavatel nemůže akceptovat. Zadavatel trvá na tom, že zjistil objektivní důvody hodné zvláštního zřetele v průběhu zadávacího řízení. S ohledem na shora uvedené má zadavatel za to, že zákon neporušil a žádá Úřad, aby správní řízení zastavil.

Vyjádření navrhovatele ze dne 23. 5. 2012

20. Navrhovatel uvádí, že odmítá směřování plnění služeb na základě dílčích objednávek a plnění předmětu veřejné zakázky. Navrhovatel dále uvádí, že z technických důvodů nemohl dopravní obslužnost zajišťovat výlučně většími autobusy, o čemž zadavatele informoval při dalších dílčích objednávkách. Pokud zadavateli nevyhovovalo plnění dílčích služeb, které navrhovatel zajišťoval, neměl dle názoru navrhovatele zadavatel další služby k zajištění dopravních obslužnosti u navrhovatele dále objednávat. Podle názoru navrhovatele je nutné odmítnout, že by základní parametr veřejné zakázky na dopravní obslužnost – kapacita autobusu – mohl být posouzen jako objektivní skutečnost, nezávislá na vůli zadavatele a stojící vně zadavatele, která byla nově zjištěná až při poskytování služeb na objednávku. Navrhovatel závěrem uvádí, že trvá na skutečnostech uvedených v návrhu.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 23. 11. 2012

21. Úřad vydal dne 23. 11. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S208/2012/VZ-22183/2012/521/SWa (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kde ve výroku dle § 118 odst. 4 písm. a) zákona rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele, neboť v dané věci nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.
22. Úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že za rozhodující skutečnost pro posouzení věci považoval zdůvodnění zrušení zadávacího řízení zadavatelem, kde zadavatel uvedl, že v průběhu zadávacího řízení dospěl ke zjištění, že kapacita autobusů 37 cestujících nemůže postačovat k zajištění dopravní obslužnosti ve městě Bílina, což osvědčovaly i písemné stížnosti místních občanů. Na základě těchto skutečností Úřad shledal postup zadavatele, kdy tento zrušil zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona za oprávněný. Uvedené Úřad odůvodnil tak, že nelze na zadavateli smysluplně požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, pokud zadavatel zjistí, že veřejnou zakázku nelze realizovat podle původních podmínek vymezených v zadávací dokumentaci (tj. v daném případě s ohledem na nedostatečný požadavek na kapacitu autobusů o počtu 37 míst). K tomu Úřad sice připustil, že zadavatel sám stanovil zadávací podmínky v rozporu s jeho reálnými potřebami, ovšem zároveň Úřad konstatoval, že si lze stěží představit situaci, že by zadavatel tak učinil vědomě a zahájil by zadávání veřejné zakázky s nevyhovujícími podmínkami úmyslně. Úřad proto uzavřel, že má všechny podmínky stanovené ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona pro zrušení zadávacího řízení za splněné.
23. Proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel rozklad ze dne 7. 12. 2012, který byl Úřadu doručen téhož dne.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 27. 9. 2012

24. Předseda Úřadu svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-R368/2012/VZ-18569/2013/310/RBu ze dne 27. 9. 2013 (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu“) podaný rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
25. V citovaném rozhodnutí předseda Úřadu odkázal na rozsudek Nejvyššího s právního soudu č. j. 2 Afs 6 4/2009-109 ze dne 27. 1. 2010, z nějž dovodil tři nutné podmínky, za jejichž kumulativního splnění může zadavatel oprávněně zrušit zadávací řízení. Mimo zákonem stanovené předpoklady je tak dále nutné, aby důvody hovořící ve prospěch zrušení zadávacího řízení byly objektivního rázu (tedy stojící vně zadavatele), aby atakovaly samotný smysl dokončení zadávacího řízení a aby představovaly stejně závažný objektivní důvod pro jinou osobu ve srovnatelném postavení. Naplnění všech těchto podmínek pak předseda Úřadu ve svém rozhodnutí dovodil.
26. S odkazem na výklad judikatury a důvodové zprávy k zákonu předseda Úřadu uzavřel, že je třeba mít vždy na paměti naplnění předmětu veřejné zakázky a dodržení zásady hospodárnosti, přičemž není možné za všech okolností nutit zadavatele formálně dokončit zadávací řízení, když zadavatel dostatečně prokázal, že by jeho dokončení již nemohlo dospět k zamýšlenému výsledku.

III. ŘÍZENÍ O ŽALOBĚ PŘED KRAJSKÝM SOUDEM V BRNĚ

27. Proti rozhodnutí předsedy Úřadu podal navrhovatel dne 4. 11. 2013 žalobu ze dne 1. 11. 2013 ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterou se domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu. Na základě žaloby pak soud svým rozsudkem č. j. 30 Af 111/2013-136 ze dne 14. 12. 2015 (dále jen „rozsudek krajského soudu“) rozhodnutí předsedy Úřadu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
28. K otázce namítané nepřezkoumatelnosti rozhodnutí předsedy Úřadu krajský soud v odůvodnění svého rozsudku uvedl, že v rozhodnutí předsedy Úřadu neshledal žádné vady, pro které by mohl konstatovat jeho nepřezkoumatelnost. Skutečnost, že navrhovatel nesouhlasí se závěry Úřadu, potažmo jeho předsedy, nemůže dle krajského soudu a priori znamenat, že je rozhodnutí předsedy Úřadu nepřezkoumatelné.
29. V odůvodnění svého rozsudku krajský soud dále konstatoval, že rozhodnutí předsedy Úřadu je nezákonné, neboť v daném případě nebyly pro zrušení zadávacího řízení dány objektivní důvody stojící vně zadavatele, ani důvody, které by se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a stejně tak nedošlo k naplnění zákonné podmínky pro oprávněné zrušení zadávacího řízení, jež spočívá v bezodkladnosti takového úkonu. Krajský soud přitom konstatoval, že důvody, pro něž zadavatel zrušil zadávací řízení, založil zadavatel primárně sám, a to způsobem, kterým poptával nabídky na veřejnou zakázku. Jak uvedl krajský soud, v zadávací dokumentaci zadavatel stanovil požadavek na kapacitu autobusu paušálně v počtu min. 37 cestujících, avšak z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je patrné, že zadavatel se tím pouze v dobré víře snažil umožnit dodavateli využít v dobách menší vytíženosti spojů menší autobusy. Skutečnost, že zadavatel nesprávně formuloval v zadávací dokumentaci své úmysly, nelze dle krajského soudu zpětně sanovat zrušením zadávacího řízení. Uvedené pak dle názoru krajského soudu platí tím spíše, když nastavení kapacity autobusů je s ohledem na předmět veřejné zakázky jedním ze základních parametrů, jemuž má být ze strany zadavatele při tvorbě zadávacích podmínek věnována náležitá pozornost.
30. Krajský soud rovněž uvedl, že kvalitu plnění dílčích objednávek navrhovatelem nelze poměřovat požadavky zadávacího řízení a dále, že navrhovatel ve své nabídce zcela jasně deklaroval plnění autobusy s kapacitou 77 míst, což předseda Úřadu, potažmo Úřad zcela pominul. Krajský soud konstatoval, že navrhovatel (vybraný uchazeč) v nabídce deklaroval plnit veřejnou zakázku autobusem s kapacitou 77 míst, přičemž uchazeči byli dle zadávacích podmínek vázáni zadávací lhůtou, ve které byli svou nabídkou vázáni. Zadavatel tak mohl s ohledem na § 43 zákona využít zákonných prostředků k docílení plnění předmětu veřejné zakázky prostřednictvím autobusů s vyšší kapacitou a rovněž mohl problematickou zadávací podmínku spočívající v nastavení minimálního počtu cestujících zhojit v rámci kontraktačních postupů.
31. Krajský soud konstatoval, že v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel spíše než důvody zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona vyjádřil obavu, že vybraný uchazeč na základě předchozího jednání při realizaci dílčích služeb mimo zadávací řízení nedodrží podmínky uvedené ve své nabídce. Tuto obavu dle krajského soudu potvrdil i zadavatel ve svém vyjádření k návrhu, kde uvedl, že navrhovatel v médiích uváděl, že technické parametry autobusu v nabídce nejsou závazné. Tato prohlášení však krajský soud označil za bezpředmětná, neboť nelze zaměňovat předmět poskytované služby

na základě dílčích objednávek a předmět a plnění veřejné zakázky. Zadavatel měl dle krajského soudu povinnost s vybraným uchazečem, resp. navrhovatelem smlouvu na plnění veřejné zakázky uzavřít.

32. K naplnění podmínky bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení uvedl krajský soud v odůvodnění svého rozsudku, že tato se váže k podmínce existence důvodů hodných zvláštního zřetele, která je určující, neboť zmíněnou bezodkladnost lze hodnotit teprve poté, co bude zjištěno, že se v průběhu zadávacího řízení skutečně vyskytly důvody zvláštního zřetele hodné. Krajský soud konstatoval, že podmínka bezodkladnosti nebyla naplněna, neboť se nejedná o důvody hodné zvláštního zřetele, které by se vyskytly v průběhu zadávacího řízení, a rovněž upozornil na skutečnost, že zadavatel pokračoval v objednávání služeb od navrhovatele nad rámec zadávacího řízení i v období, kdy důvod pro tento přechodný způsob zajištění dopravní obslužnosti již pominul.
33. Podle krajského soudu tedy Úřad pominul významné skutečnosti pro posouzení dané věci a namísto toho aproboval neoprávněné zrušení zadávacího řízení ze strany zadavatele, ačkoli se jedná o zcela výjimečný prostředek pro ukončení zadávacího řízení.

IV. ŘÍZENÍ O ŽALOBĚ PŘED NEJVYŠŠÍM SPRÁVNÍM SOUDEM

34. Proti rozsudku Krajského soudu podal předseda Úřadu kasační stížnost ze dne 26. 1. 2016, kterou doplnil dne 1. 3. 2016, a kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 5 As 18/2016 - 52 ze dne 8. 12. 2016 zamítl (dále jen „rozsudek Nejvyššího správního soudu“), když dospěl k závěru, že napadený rozsudek krajského soudu netrpí nepřekoumatelností ani nezákonností.
35. K namítané nezákonnosti rozsudku krajského soudu Nejvyšší správní soud uvedl v odůvodnění svého rozsudku, že přestože se krajský soud dopustil dílčích nepřesností, když odkázal na znění zákona v nesprávném znění, uvedené pochybení nedosáhlo takové intenzity, že by mohlo mít za následek nezákonnost předmětného rozsudku, a to rovněž z důvodu, že v uvedeném případě není sporu o skutkovém stavu. Spornou je dle Nejvyššího správního soudu naopak otázka právní, a to, zda byly splněny podmínky pro zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona.
36. Nejvyšší správní soud plně nepřisvědčil odůvodnění rozsudku krajského soudu, neboť konstatoval, že zásadním důvodem vedoucím zadavatele ke zrušení zadávacího řízení nebyly chybně nastavené zadávací podmínky, nýbrž předpoklad, že navrhovatel nebude plnit veřejnou zakázku způsobem, který by zadavateli vyhovoval. Takový důvod ovšem dle Nejvyššího správního soudu nelze podřadit pod důvody uvedené v § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť se nejedná o důvod hodný zvláštního zřetele a po zadavateli lze zároveň požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Nejvyšší správní soud rovněž zdůraznil, že zadavatelův subjektivní pocit nemůže být objektivním důvodem, pro který je možné podle uvedeného ustanovení zákona zrušit zadávací řízení. Dle Nejvyššího správního soudu nemohou být za důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona považovány ani tvrzené zkušenosti zadavatele s vybraným uchazečem získané za dobu plnění služeb poskytovaných jako kompenzace za dosud neuzavřenou smlouvu, neboť se nejedná o důvody, které by se vyskytly v průběhu zadávacího řízení.

37. K podmínce bezodkladnosti Nejvyšší správní soud odkázal na právní závěry uvedené v rozsudku krajského soudu (viz odstavec 32 odůvodnění tohoto rozhodnutí) a v souladu s těmito závěry konstatoval, že vzhledem ke skutečnosti, že v šetřeném případě zadavatel nebyl oprávněn zrušit zadávací řízení z důvodu dle § 84 odst. 1 písm. e) zákona, je posouzení bezodkladnosti irelevantní.

V. DALŠÍ ŘÍZENÍ PŘED ÚŘADEM

38. Dopisem č. j. ÚOHS-08019/2017/323/KKř ze dne 8. 3. 2017 Úřad vyrozuměl účastníky správního řízení o pokračování v předmětném správním řízení.
39. Předseda Úřadu vydal ve věci rozhodnutí č. j. ÚOHS-R368/2012/VZ-07710/2017/323/KKř ze dne 24. 3. 2017, kterým zrušil prvostupňové rozhodnutí a vrátil Úřadu věc k novému projednání. V odůvodnění svého rozhodnutí předseda Úřad odkázal na závěry rozsudků krajského soudu a Nejvyššího správního soudu vydané v šetřené věci.
40. V odůvodnění svého rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že mezi důvody hodné zvláštního zřetele lze zařadit například přírodní katastrofu, porušení postupu předepsaného zákonem, které zadavatel sám zjistil, příp. obdržení nabídek s nabídkovými cenami výrazně převyšujícími předpokládanou hodnotu apod. a přitom se musí jednat o takový případ, kdy zadavatel nemá již možnost přijmout opatření k nápravě. Předseda Úřadu uvádí, že důvod formulovaný zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel považuje za objektivní skutečnost nezávislou na jeho vůli a stojící vně zadavatele, přičemž na zadavateli nelze požadovat, aby uzavřel smlouvu na plnění neodpovídající předmětu veřejné zakázky. Předseda Úřadu odkázal na rozsudek krajského soudu, v němž krajský soud vyzdvihl, že se musí jednat o důvody hodné zvláštního zřetele, které se vyskytnou v průběhu zadávacího řízení, tyto důvody musí být objektivního rázu stojící vně zadavatele a vedoucí k bezodkladnému zrušení zadávacího řízení. Předseda Úřadu dále odkázal na úvahu v rozsudku Nejvyššího správního soudu, který uvedl, že faktickým důvodem zrušení zadávacího řízení byla obava zadavatele, že vybraný uchazeč nebude plnit veřejnou zakázku způsobem, který by zadavateli vyhovoval. Předseda Úřadu rovněž zmínil, že vybraný uchazeč ve své nabídce deklaroval plnění autobusy o kapacitě 77 míst. Této skutečnosti měl tedy zadavatel využít a nikoliv zadávací řízení zrušit.
41. Dále předseda Úřadu v souladu s právními názory uvedenými v odůvodnění rozsudků krajského soudu a Nejvyššího správního soudu uvedl, že zadavatel nebyl oprávněn zrušit zadávací řízení podle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, protože se v průběhu zadávacího řízení nevyskytly důvody hodné zvláštního zřetele předvídané zákonem. Předseda Úřadu rovněž ocitoval závěr Nejvyššího správního soudu k důvodu hodnému zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 zákona, kterým „(...) *nemůže být skutečnost, že vybraný uchazeč v rámci poskytování služeb poskytnutých jako kompenzace za dosud neuzavřenou smlouvu neplní své povinnosti, neboť toto plnění se netýká zadávacího řízení. Takovým důvodem nemůže být ani pouhá obava, že uchazeč vzhledem ke svým prohlášením nebude vázán svoji nabídkou, neboť jde pouze o subjektivní názor zadavatele, přestože může být odůvodněný. Zejména však v tomto případě nemůže být důvodem, že zadavatel nesprávně v zadávací dokumentaci vymezil předmět veřejné zakázky, avšak vybraný uchazeč v nabídce uvedl parametry, které představují zadavatele splňují. Zadávací dokumentace by sice umožňovala vybranému uchazeči plnění veřejné zakázky pro zadavatele*

nevyhovujícími autobusy o kapacitě 37 míst, nicméně takovéto plnění by mu neumožnila jeho závazná nabídka, kterou do zadávacího řízení podal.“.

42. Co se týče splnění podmínky bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení, konstatoval předseda Úřadu s odkazem na právní závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu, že tato otázka je irelevantní. Předseda Úřadu ovšem rovněž upozornil na skutečnost, že zadavatel zrušil zadávací řízení až po uplynutí několika měsíců, přičemž jak konstatoval v odůvodnění svého rozsudku krajský soud (viz odstavec 32 odůvodnění tohoto rozhodnutí), podmínka bezodkladnosti se úzce váže k podmínce důvodnosti zrušení zadávacího řízení pro skutečnosti hodné zvláštního zřetele: „(...) která je v tomto směru určující, neboť zmíněnou bezodkladnost lze hodnotit teprve poté, co bude zjištěno, že se v průběhu zadávacího řízení skutečně vyskytly důvody zvláštního zřetele hodné (...)“.
43. Předseda Úřadu tedy v souladu s právním názorem uvedeným v odůvodnění rozsudku krajského soudu a rozsudku Nejvyššího správního soudu konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí je stíženo vadou nesprávného právního posouzení, když Úřad shledal podmínky pro postup zadavatele dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona oprávněnými i přesto, že se v daném případě v průběhu zadávacího řízení nevyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž předmětná vada má za následek nezákonnost prvostupňového rozhodnutí. Z toho důvodu předseda Úřadu prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání ve smyslu § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

VI. NOVÉ PROJEDNÁNÍ VĚCI ÚŘADEM

44. Dopisem č. j. ÚOHS-S208/2012/VZ-11587/2017/533/BKu ze dne 5. 4. 2017 Úřad vyrozuměl účastníky správního řízení o pokračování ve správním řízení.
45. Usnesením č. j. ÚOHS-S208/2012/VZ-11605/2017/533/BKu ze dne 5. 4. 2017 Úřad určil účastníkům řízení lhůtu, v níž mohli navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
46. Usnesením č. j. ÚOHS-S208/2012/VZ-12266/2017/533/BKu ze dne 12. 4. 2017 Úřad prodloužil účastníkům na žádost zadavatele ze dne 11. 4. 2017 lhůtu určenou usnesením č. j. ÚOHS-S208/2012/VZ-11605/2017/533/BKu ze dne 5. 4. 2017.
47. Usnesením č. j. ÚOHS-S208/2012/VZ-13802/2017/533/BKu ze dne 2. 5. 2017 Úřad určil účastníkům lhůtu podle § 39 odst. 1 správního řádu, ve které se podle § 36 odst. 3 správního řádu mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
48. Přípisem ze dne 5. 5. 2017 doručil zadavatel Úřadu plnou moc k zastoupení v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S208/2012/VZ.

VII. ZÁVĚRY ÚŘADU

49. Úřad na základě § 112 a násl. ustanovení zákona případ znovu přezkoumal ve všech vzájemných souvislostech. Po zhodnocení všech předložených podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření účastníků řízení, na základě vlastních zjištění a při zohlednění závěrů předsedy Úřadu vycházejících z rozsudku Krajského soudu a Nejvyššího správního soudu v téže věci Úřad rozhodl ve výroku I. rozhodnutí o tom,

že zadavatel zrušil zadávací řízení rozhodnutím ze dne 2. 3. 2012 v rozporu se zákonem, neboť důvody zrušení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona nebyly dány. Úřad dále ve výroku II. rozhodl o uložení nápravného opatření – zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 2. 3. 2012 o zrušení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K právnímu postavení zadavatele

50. Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona je veřejným zadavatelem územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek.
51. Zadavatel svou činnost vykonává na základě zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecním zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Na základě uvedeného Úřad konstatuje, že zadavatel je veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona, neboť se jedná o územní samosprávný celek.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

52. Dle § 6 je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
53. Dle § 43 odst. 1 zákona je zadávací lhůtou lhůta, po kterou jsou uchazeči svými nabídkami vázáni. Zadávací lhůtu stanoví zadavatel zejména s ohledem na druh zadávacího řízení a předmět veřejné zakázky.
54. Dle § 43 odst. 3 zákona začíná zadávací lhůta běžet okamžikem skončení lhůty pro podání nabídek a končí dnem doručení oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Zadávací lhůta se prodlužuje uchazečům, s nimiž může zadavatel v souladu s tímto zákonem uzavřít smlouvu, až do doby uzavření smlouvy podle § 82 odst. 3 zákona nebo do zrušení zadávacího řízení.
55. Dle § 44 odst. 1 zákona je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.
56. Dle § 82 odst. 2 zákona pokud nebyly ve stanovené lhůtě podány námitky podle § 110 odst. 4 zákona, uzavře zadavatel smlouvu s vybraným uchazečem do 15 dnů po uplynutí lhůty pro podání námitek. Smlouvu uzavře zadavatel v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, popřípadě upraveným podle § 32 zákona.
57. Dle § 82 odst. 3 zákona je vybraný uchazeč povinen poskytnout zadavateli řádnou součinnost potřebnou k uzavření smlouvy tak, aby byla smlouva uzavřena ve lhůtě podle § 82 odst. 2 zákona. Odmítne-li vybraný uchazeč uzavřít se zadavatelem smlouvu nebo neposkytne-li řádnou součinnost, aby mohla být smlouva ve lhůtě podle § 82 odst. 2 zákona uzavřena, může uzavřít zadavatel smlouvu s uchazečem, který se umístil jako druhý v pořadí. Odmítne-li uchazeč druhý v pořadí uzavřít se zadavatelem smlouvu nebo neposkytne-li řádnou součinnost k jejímu uzavření, může uzavřít zadavatel smlouvu s uchazečem, který se umístil jako třetí v pořadí. Uchazeč druhý či třetí v pořadí, se kterým má být uzavřena smlouva,

je povinen poskytnout zadavateli součinnost potřebnou k uzavření smlouvy ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy k uzavření smlouvy.

58. Dle § 84 odst. 2 písm. c) zákona zadavatel může bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud vybraný uchazeč, popřípadě uchazeč druhý v pořadí, odmítl uzavřít smlouvu nebo neposkytl zadavateli k jejímu uzavření řádnou součinnost podle § 82 odst. 3 zákona.
59. Dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona zadavatel může bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.
60. Dle § 118 odst. 1 zákona nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce

61. V čl. 3. „OBCHODNÍ A PLATEBNÍ PODMÍNKY“ zadávací dokumentace zadavatel stanovil předpokládaný termín ukončení plnění na 31. 10. 2015.
62. V čl. 12. písm. a) „OSTATNÍ PODMÍNKY A ABSOLUTNÍ PODMÍNKY ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ“ zadávací dokumentace zadavatel stanovil kapacitu autobusů, jejichž prostřednictvím má být zajištěna dopravní obslužnost územního obvodu města Bílina na min. 37 cestujících (sezení + stání).
63. Z rozhodnutí zadavatele ze dne 21.9.2011 vyplývá, že jako nejvhodnější nabídka na veřejnou zakázku byla vybrána nabídka navrhovatele, přičemž z oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 22. 9. 2011 vyplývá, že druhý v pořadí skončil uchazeč ARRIVA TEPLICE s.r.o. (v době zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku Veolia Transport Teplice s.r.o.), IČO 49900820, se sídlem U Císařských lázní 5, Teplice (dále jen „uchazeč ARRIVA TEPLICE s.r.o.“).
64. Součástí nabídky navrhovatele byla fotografie a technická specifikace autobusů „Technický popis vozidla“ (pozn. Úřadu: jedná se o ofocený technický průkaz s technickými parametry vozidla), jejichž prostřednictvím mělo být plnění veřejné zakázky ze strany navrhovatele zajišťováno, přičemž v technickém popisu je uvedeno: „Počet míst: - celkem: 77“.
65. Z objednávek ze dne 25. 10. 2011, ze dne 14. 12. 2011 a ze dne 30. 1. 2012 vyplývá, že zadavatel si v průběhu zadávacího řízení u navrhovatele objednával přechodné zajištění služeb dopravní obslužnosti mimo rámec zadávacího řízení.
66. Z výzvy k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku ze dne 17. 1. 2012 a ze dne 23. 2. 2013 vyplývá, že navrhovatel opakovaně vyzýval zadavatele k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.
67. V odpovědi na výzvu navrhovatele k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku ze dne 31. 1. 2012 zadavatel uvedl, že k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s navrhovatelem nedošlo z důvodu, že předmětné zadávací řízení přezkoumává Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Zadavatel rovněž uvedl, že náhradou za neuzavření smlouvy na veřejnou zakázku je možnost provozování služby dopravní obslužnosti na základě

objednávek od zadavatele za ještě výhodnějších cenových podmínek než uvedl navrhovatel v nabídce.

68. Dne 2. 3. 2012 zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení s odkazem na ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona. V odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel uvedl, že v průběhu zajišťování služeb dopravní obslužnosti navrhovatelem na základě objednávek došlo k poskytování služeb autobusy s kapacitou 37 míst, přičemž zadavatel zjistil, že kapacita 37 míst nepostačuje k zajištění dopravní obslužnosti ve městě Bílina. Zadavatel uvedl, že z uvedeného důvodu inicioval několik schůzek s vybraným uchazečem, avšak tento nadále používá minibusy s kapacitou 36 míst, přičemž tvrdí, že použití vozidla o této cestovní kapacitě zadávací podmínky umožňují. Zadavatel uvedl, že vybraný uchazeč nesplňuje použitím těchto minibusů „absolutní podmínky zadávacího řízení“ a zadavatel má rovněž zaevidováno několik stížností občanů. Zadavatel dále uvádí, že i samostatné objednávky obsahovaly požadavek na zajištění přechodné služby autobusy o kapacitě min. 76 míst a i přes tuto skutečnost vybraný uchazeč nadále plnil prostřednictvím minibusů. Zadavatel dále uvádí, že dovedl, že z jednání vybraného uchazeče je patrný účelový záměr poskytovat dopravní obslužnost ve městě Bílina pouze minibusy a to ještě takovými, které neplní požadavky zadávací dokumentace. Zadavatel rovněž dodal, že vybraný uchazeč mu rovněž neposkytl řádnou součinnost k uzavření smlouvy, když přílohu č. 3 smlouvy, jejíž součástí je specifikace autobusu v nabídce, nahradil čestným prohlášením o akceptaci podmínek zadávacího řízení. Zrušení zadávacího řízení odůvodnil zadavatel v citovaném rozhodnutí konstatováním: *„Po těchto zkušenostech dospěl zadavatel ke zjištění, že kapacita autobusu 37 cestujících nemůže z objektivních důvodů postačovat k zajištění dopravní obslužnosti ve městě Bílina a to i s ohledem k poskytovaným službám na úkor široké veřejnosti (cestujícím), kteří za cenu jízdného nedostávají požadovanou kvalitu poskytovaných služeb, když tímto taktéž dochází i k porušování zákona č. 194/2010 Sb. Za toto období bylo podáno několik písemných stížností ohledně zajištění dopravní obslužnosti ve městě Bílina, souvisejících s pozdními příchody do škol a zaměstnání z důvodu nemožnosti dostat se do minibusu. (...) Nelze ani opomenout tvrzení vítězného uchazeče o tom, že aby dodával služby pomocí velkých autobusů, bude potřeba vyhlásit nové výběrové řízení. Toto tvrzení bylo uveřejněno v České televizi dne 23.2.2012 v hlavních událostech.“* Zadavatel závěrem odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 131/2007-131 ze dne 12. 5. 2008 a uvedl, že mu nezbyvá, než předmětné zadávací řízení zrušit z objektivních důvodů dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

Právní posouzení

69. Úřad uvádí, že zadavatel rozhodnutím ze dne 2. 3. 2012 zrušil zadávací řízení s odkazem na ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Dle navrhovatele však důvody pro zrušení zadávacího řízení dle shora citovaného ustanovení zákona nebyly dány. Podstatou věci je tedy posouzení, zda zadavatel zrušil zadávací řízení v souladu se zákonem. Úřad se proto bude dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí zabývat tím, zda byly ve vztahu ke skutkovým okolnostem případu naplněny podmínky pro zrušení zadávacího řízení dle ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Úřad uvádí, že při novém posouzení případu je vázán právním názorem předsedy Úřadu uvedeným v jeho rozhodnutí č. j. ÚOHS-R368/2012/VZ-07710/2017/323/KKř ze dne 24. 3. 2017, který vychází z právních závěrů obsažených v odůvodnění rozsudku

krajského soudu a rozsudku Nejvyššího správního soudu týkajících se projednávaného případu (viz odstavce 27 - 37 odůvodnění tohoto rozhodnutí).

70. K problematice zrušení zadávacího řízení Úřad obecně konstatuje, že zákon tento způsob ukončení zadávacího řízení nepreferuje, neboť jeho prostřednictvím není naplněn základní účel zákona, jímž je zadání veřejné zakázky v souladu se zásadami transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Z uvedeného důvodu jsou důvody pro zrušení zadávacího řízení v zákoně striktně uvedeny. Zákon rozlišuje mezi zákonnou povinností zadavatele zrušit zadávací řízení, kterou upravuje § 84 odst. 1 zákona, a fakultativní možností zadavatele zrušit zadávací řízení, která je upravena v § 84 odst. 2 až odst. 5 zákona.
71. Podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona může zadavatel bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.
72. Pokud jde o ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, ve kterém je zakotvena možnost zrušit zadávací řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele, odkazuje Úřad např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 64/2009 ze dne 27. 1. 2010, v němž je uvedeno, že *»Jde o důvody, které stojí vně zadavatele, které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, které vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo, a které by představovaly stejně závažný a objektivní důvod pro jinou osobu v témže nebo ve srovnatelném postavení zadavatele a v týchž či srovnatelných okolnostech, za nichž má být zadávací řízení rušeno. (...) Jakékoliv zrušení zadávacího řízení v případě veřejné zakázky ale musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřípustnou veřejnou odplatu, a tedy přesně v duchu výkladu provedeného krajským soudem. Proto je třeba ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách a zejména slovní spojení „důvody zvláštního zřetele hodné“ vykládat jako důvody objektivní, stojící vně veřejného zadavatele, nikoliv jako důvody subjektivního rázu, které by popřely smysl jmenovaného zákona.«.*
73. Ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona tedy předpokládá skutečnosti, které jsou objektivní a nezávislé na vůli zadavatele. Zadavatel by měl proto při posouzení oprávněnosti zrušení zadávacího řízení podle uvedeného ustanovení zákona zhodnotit, zda důvody pro zrušení zadávacího řízení splňují všechny podmínky vyplývající z citovaného ustanovení zákona – čili podmínku, že se důvody vyskytly „v průběhu“ zadávacího řízení, že se jedná o důvody „hodné zvláštního zřetele“, a rovněž, že po zadavateli z těchto důvodů nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Uvedené podmínky přitom musejí být splněny kumulativně. Ke zrušení zadávacího řízení pak musí dojít bezodkladně.
74. Úřad k tomu uvádí, že v případě „důvodů hodných zvláštního zřetele“ se jedná o neurčitý právní pojem a k jejich posouzení je proto třeba přistupovat přísně individuálně. Jak je přitom uvedeno v odůvodnění rozsudku krajského soudu, *»Určitý referenční rámec toho, o jaké důvody by se mohlo jednat, lze přesto vysledovat, např. z důvodové zprávy k návrhu zákona o veřejných zakázkách se podává, že: „[t]akovými důvody může být například porušení postupu předepsaného tímto zákonem pro zadávání veřejných zakázek, které zadavatel sám zjistil. Musí se přitom jednat o takový případ, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě (§ 108 odst. 6), kterým by uvedené porušení zákona*

napravil, a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření nebo pokuty za správní delikt“«. Krajský soud v odůvodnění citovaného rozsudku dále uvedl, že „Důvody, pro které lze zrušit zadávací řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách, musí být důvody objektivními, které stojí vně zadavatele, které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, které vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo, a které by představovaly stejně závažný a objektivní důvod pro jinou osobu v témže nebo ve srovnatelném postavení zadavatele a v týchž či srovnatelných okolnostech, za nichž má být zadávací řízení zrušeno.“ Zároveň se dle citovaného rozsudku krajského soudu musí jednat o důvody vyskytnuvší se v průběhu zadávacího řízení, nikoli mimo toto řízení a rovněž musí být naplněna podmínka bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení.

75. Úřad tedy přistoupil k posouzení skutečnosti, zda zadavatel zrušil zadávací řízení s odkazem na ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona v souladu se zákonem, tj. zda byly v předmětném případě naplněny podmínky vymezené v odstavci 73 odůvodnění tohoto rozhodnutí, které vyplývají z litery ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona.
76. Úřad pro úplnost nejprve stručně rekapituluje postup zadavatele předcházející zrušení zadávacího řízení. V šetřeném případě zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci požadavek na autobusy s kapacitou minimálně 37 míst (viz odstavec 62 odůvodnění tohoto rozhodnutí). V rámci nabídky na veřejnou zakázku předložil navrhovatel technickou specifikaci autobusu, jehož prostřednictvím hodlal veřejnou zakázku realizovat, přičemž se jednalo o autobus s kapacitou 77 míst. Nabídka navrhovatele byla zadavatelem vyhodnocena jako nejvhodnější. Z důvodu přezkumu postupu zadavatele v šetřené veřejné zakázce u Úřadu v rámci jiného správního řízení (viz odstavec 67 odůvodnění tohoto rozhodnutí) zadavatel nepřistoupil k uzavření smlouvy s navrhovatelem a za účelem kompenzace takto vzniklého stavu objednával předmětné služby u navrhovatele od listopadu 2011 přechodně mimo šetřené zadávacího řízení. Dne 2. 3. 2012 zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Uvedené rozhodnutí zadavatel odůvodnil tím, že v době přechodného zajišťování dopravní obslužnosti prostřednictvím objednávek realizovaných mimo zadávací řízení došlo k poskytování předmětných služeb navrhovatelem autobusy (minibusy) s kapacitou 37 míst, přičemž zadavatel dospěl ke zjištění, že takováto kapacita autobusů nepostačuje k zajištění dopravní obslužnosti ve městě Bílina, a to i s ohledem na cestující, kteří tak za cenu jízdného nedostávají požadovanou kvalitu služeb a rovněž dochází k porušování zákona č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (viz odstavec 68 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
77. K naplnění podmínky spočívající v existenci důvodů hodných zvláštního zřetele Úřad uvádí následující. Z rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 2. 3. 2012 vyplývá, že zásadním důvodem pro zrušení zadávacího řízení je de facto obava zadavatele, že vybraný uchazeč nebude plnit veřejnou zakázku způsobem, který by zadavateli vyhovoval. Resp. zadavatel v rozhodnutí o zrušení vyjádřil obavu, příp. přesvědčení vycházející ze zkušeností s navrhovatelem při zajištění dopravní obslužnosti na základě dílčích objednávek, že by navrhovatel mohl plnit i veřejnou zakázku minibusy, ačkoliv v nabídce pro plnění veřejné zakázky specifikoval autobus o kapacitě 77 míst. Indicie pro učinění takového závěru zadavatel v rozhodnutí rovněž popsal. S odkazem na právní závěry

formulované výše (viz odstavce 69 - 74 odůvodnění tohoto rozhodnutí), vycházejí přitom z jednoznačně formulovaných závěrů krajského soudu a Nejvyššího správního soudu, Úřad konstatuje, že pouhý zadavatelův subjektivní pocit nemůže být objektivním důvodem pro zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku a nelze jej v žádném případě podřadit pod důvod uvedený v § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Takovým důvodem nemůže být ani pouhá obava, že navrhovatel vzhledem ke svým případným prohlášením v médiích nebude vázán svou nabídkou, neboť jde pouze o subjektivní názor zadavatele, jakkoli může být odůvodněný. Je zároveň zřejmé, že uvedený důvod nestojí ani vně zadavatele, neboť se jedná o subjektivní pocit vnímání situace zadavatelem, jak Úřad výše uvedl. Úřad tedy konstatuje, že v předmětném případě se nejedná o důvody hodné zvláštního zřetele.

78. Úřad dále uvádí, že důvod, pro nějž zadavatel zadávací řízení zrušil, tj. obava, že navrhovatel nebude plnit předmět veřejné zakázky v souladu se svou nabídkou, resp. v nabídce specifikovaným vozidlem, se nevyskytl v průběhu zadávacího řízení. V šetřeném případě obava zadavatele, že vybraný uchazeč nebude plnit veřejnou zakázku způsobem, který by zadavateli vyhovoval, vyvstala na základě plnění poskytovaného zcela mimo zadávací řízení na základě dílčích objednávek. Zadavatel poptával přechodně u navrhovatele služby dopravní obslužnosti z důvodu přezkumu jeho postupu Úřadem v rámci správního řízení sp. zn. S527/2011/VZ (viz odstavec 67 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad rovněž odkazuje na odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu, v němž je uvedeno, že *„Aby se jednalo o důvody, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení, je nejen nutné, aby se tak stalo v zákonem stanovené časové ose, ale rovněž aby se tyto důvody zadávacího řízení týkaly.“*. Úřad tedy uvádí, že není naplněna ani další zákonná podmínka, tj. aby se důvody pro zrušení zadávacího řízení vyskytly v průběhu zadávacího řízení, resp. aby se zadávacího řízení týkaly. Úřad dodává, že přechodné služby zabezpečení dopravní obslužnosti byly realizovány zcela mimo rámec zadávacího řízení na základě odlišných podmínek od samotných podmínek zadavatele stanovených v rámci veřejné zakázky.
79. Úřad rovněž dodává, že důvod hodný zvláštního zřetele, musí být dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona takový, pro který nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Taková situace ovšem v předmětném případě nenastala. Zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci požadavek na kapacitu autobusů v počtu min. 37 míst a navrhovatel předložil v rámci své nabídky technickou specifikaci autobusu s kapacitou 77 míst, přičemž je navrhovatel touto nabídkou dle § 43 odst. 1 zákona po celou dobu zadávací lhůty vázán. Zadavatel dne 22. 9. 2011 rozhodl o tom, že nejvhodnější nabídku na veřejnou zakázku podal navrhovatel, a zadavatel byl povinen uzavřít s navrhovatelem smlouvu na veřejnou zakázku ve smyslu obsahu nabídky navrhovatele. Zadavatel tak mohl v rámci kontraktačního postupu využít nabídky navrhovatele ve svůj prospěch. Teprve poté, co by navrhovatel jako vybraný uchazeč odmítl smlouvu uzavřít nebo by zadavateli neposkytl náležitou součinnost, mohl zadavatel uzavřít smlouvu s uchazečem, který se umístil jako druhý, příp. třetí v pořadí, resp. zadavatel by případně mohl zrušit zadávací řízení z důvodu neposkytnutí součinnosti vybraným uchazečem dle ust. § 84 odst. 2 písm. c) zákona. Úřad tedy konstatuje, že v uvedeném případě ani nevznikla situace, kdy by nebylo možno po zadavateli požadovat, aby pokračoval v zadávacím řízení, neboť pokud by navrhovatel odmítl poskytnout součinnost při uzavření smlouvy, mohl zadavatel přistoupit k uzavření smlouvy s uchazečem druhým v pořadí, případně až po neposkytnutí součinnosti ze strany jiného uchazeče by mohl zadavatel zadávací řízení zrušit.

80. K podmínce bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení Úřad odkazuje na právní závěry obsažené v odůvodnění rozsudku krajského soudu (viz odstavec 32 odůvodnění tohoto rozhodnutí), v němž je uvedeno, že „(...) zákon o veřejných zakázkách zde váže možnost zrušení zadávacího řízení na kumulativní splnění dvou podmínek, a sice: (i) podmínku bezodkladnosti takového postupu a (ii) podmínku existence důvodů hodných zvláštního zřetele – vyskytnuvších se během zadávacího řízení. První z podmínek, tj. bezodkladnost, se přitom váže k podmínce druhé, která je v tomto směru určující, neboť zmíněnou bezodkladnost lze hodnotit teprve poté, co bude zjištěno, že se v průběhu zadávacího řízení skutečně vyskytly důvody zvláštního zřetele hodné (...).“ Úřad uvádí, že vzhledem k výše popsané skutečnosti, že zadavatel nebyl oprávněn na základě výše uvedených důvodů zrušit zadávací řízení, je posouzení, zda tak učinil bez zbytečného odkladu či nikoli, irelevantní. Úřad ovšem nepřehlédl skutečnost, že zadavatel přistoupil ke zrušení zadávacího řízení až dne 2. 3. 2012, tj. několik měsíců poté, co uplynula „blokační“ lhůta dle § 111 odst. 5 zákona, která zadavateli zakazovala uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení námitek zadavateli uchazečem ARRIVA TEPLICE s.r.o., tj. ode dne 7. 10. 2011. Zadavateli tak po marném uplynutí této lhůty (tj. ode dne 22. 11. 2011) již nic nebránilo uzavřít smlouvu s navrhovatelem, jehož nabídka byla zadavatelem vybrána jako nejvhodnější. Nadto Úřad uvádí, že nelze akceptovat ani případnou námitku neuzavření smlouvy z důvodu procesní opatrnosti zadavatele, neboť rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení učinil zadavatel až několik měsíců poté, co Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S527/2011VZ-18587/2011/530/SWa ze dne 21. 11. 2011 zamítl návrh uchazeče ARRIVA TEPLICE s.r.o. na nařízení předběžného opatření dle § 117 odst. 1 písm. a) zákona spočívajícího v uložení zakazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Je tedy zřejmé, že ani podmínka bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení nebyla naplněna.
81. Úřad posoudil postup zadavatele v intencích závazného právního názoru předsedy Úřadu, a s ohledem na výše uvedené závěry konstatuje, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, tj. nejednalo se o objektivní důvody stojící mimo zadavatele, které by se vyskytly v průběhu zadávacího řízení, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a které by vedly k bezodkladnému zrušení zadávacího řízení. Důvody popsané v rozhodnutí zadavatele ze dne 2. 3. 2012 o zrušení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku tak stojí zcela mimo důvody, které by bylo možno podřadit pod důvody dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Zadavatel proto postupoval v rozporu se zákonem, když zrušil zadávací řízení s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona.
82. Výše uvedený postup zadavatele mohl zároveň podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť zrušení zadávacího řízení v rozporu se zákonem mělo za následek také zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 22. 9. 2011, přičemž za nejvhodnější byla v tomto rozhodnutí označena nabídka navrhovatele. Je tedy nesporné, že zadavatelův postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
83. V této souvislosti Úřad odkazuje na ustálenou rozhodovací praxi Úřadu a soudů týkající se problematiky potenciality ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky při postupu zadavatele podle zákona, kdy např. předseda Úřadu ve svém rozhodnutí sp. zn. R128/2014 uvedl, že zákon nevyžaduje prokázání podstatného vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, postačí takové jednání zadavatele, které mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky.

84. Obdobně pak v rozhodnutí sp. zn. R406/2013 předseda Úřadu konstatoval, že »v tomto kontextu je třeba poukázat na znění ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, dle něhož postačuje pouhá možnost podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, což vyplývá z formulace tohoto ustanovení zákona, cit.: „... nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku“«. V rozhodnutí č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc ze dne 12. 2. 2009 již předseda konstatoval, že „[s]kutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo „podstatně“ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost ovlivnění (mohl ovlivnit) výběru nabídky (...) k uložení pokuty Úřadem postačí pouze potenciální možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Úřad tedy není nucen zkoumat, zda k ovlivnění skutečně došlo či nedošlo, neboť z hlediska ustanovení § 120 zákona stačí pouhá možnost tohoto ovlivnění“.
85. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 7. 10. 2011 č. j. 62 Af 41/2010-72, dovodil, že „pro spáchání správního deliktu podle tohoto ustanovení [Pozn. Úřadu: § 120 odst. 1 písm. a)] (a pro uložení pokuty podle § 120 odst. 2 ZVZ) musí být prokázáno, že zadavatel porušil ZVZ, přitom k porušení ZVZ ze strany zadavatele došlo kvalifikovaným způsobem. Tento kvalifikovaný způsob porušení ZVZ (závažnější, „nebezpečnější“ porušení ZVZ) je dán tehdy, pokud kromě samotného nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ již došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a zároveň pokud samotné nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ buď podstatně ovlivnilo, nebo mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky“.
86. Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 31 Af 23/2012-40 ze dne 26. 9. 2012 k materiální stránce deliktu uvedl, že »z dikce „podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit“ vyplývá, že může jít o poruchový nebo i ohrožovací správní delikt. Zákonodárce tedy (za běžných okolností) spatřuje společenskou škodlivost již v tom, že mohlo dojít, nikoli nutně muselo, k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Není tedy pravdou, že nedošlo k naplnění materiálního znaku správního deliktu (...) již pouhá existence takové možnosti je společensky škodlivá, a došlo tedy k naplnění materiálního znaku (společenské škodlivosti) správního deliktu uvedeného v ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách“«.
87. Nejvyšší správní soud pak v odůvodnění rozsudku č. j. 4 As 61/2016-34 ze dne 28. 6. 2016 konstatoval, že v případě, že správní orgán shledá, že se v daném případě jedná o ohrožovací formu správního deliktu, nelze faktický vznik škody z logiky věci nijak prokazovat. Podle názoru Nejvyššího správního soudu „pokud by totiž správní orgán toto ohrožení právem chráněného zájmu blíže prokazoval, ve skutečnosti by jeho dokazování směřovalo k tomu, do jaké míry došlo ke skutečné poruše u tohoto právem chráněného zájmu, ...takové dokazování by bylo nepřiměřeně obtížné či přímo někdy i nemožné, neboť by bylo nutné oslovit blíže neurčený okruh jiných dodavatelů nacházejících se často na velkém území. Takové dokazování by proto bylo často za hranicí možností správního orgánu a mohlo by vést k nemožnosti účinného postihování porušení povinností zadavatelů dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ.“

88. Úřad dodává, že ačkoliv se rozhodnutí a rozsudky citované v předcházejících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí týkají případů, kdy bylo rozhodováno o spáchání správního deliktu zadavatelem, lze z nich plynoucí závěry analogicky aplikovat i na řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, v němž je rozhodováno o uložení nápravného opatření dle § 118 odst. 1 zákona, neboť i v tomto případě je uložení nápravného opatření Úřadem podmíněno nedodržením postupu zadavatele stanoveného pro zadání veřejné zakázky, kdy tento postup současně podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Úřad tedy konstatuje, že podmínka pro uložení nápravného opatření spočívající v existenci alespoň potenciálního vlivu na výběr nejvhodnější nabídky je v daném případě naplněna.
89. Na základě všech výše uvedených skutečností proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

90. Dle § 118 odst. 1 zákona nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
91. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem, když v rozporu s § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušil zadávací řízení, aniž by se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nebylo možné po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, je Úřad povinen v souladu s § 118 odst. 1 zákona uložit nápravné opatření.
92. Úřad dále uvádí, že při rozhodování podle § 118 odst. 1 zákona je povinen na základě zjištěných skutečností uvážit, jaké nápravné opatření má zvolit k dosažení nápravy nezákonného stavu. Jelikož se zadavatel porušení zákona dopustil tím, že v rozporu se zákonem zrušil zadávací řízení, není možné uložit jiné nápravné opatření, které by nezákonný postup zadavatele mohlo lépe a účinněji zhojit, než nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí ze dne 2. 3. 2012 o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
93. Pro úplnost Úřad uvádí, že nepřehlédl skutečnost, že doba plnění veřejné zakázky byla v zadávací dokumentaci stanovena na dobu určitou, a to do 31. 10. 2015, přičemž zadavatel zahájil zadávací řízení v roce 2011 a zrušil jej v roce 2012. Je tedy nepochybné, že toto rozhodnutí je vydáno v době, kdy by plnění veřejné zakázky, pakliže by bylo realizováno, mělo již být ukončeno, a tedy nynější potřeba zadavatele nemusí s ohledem na časový odstup rozhodnutí o věci odpovídat stavu při zahájení zadávacího řízení před více než šesti lety. Úřad poznamenává, že uložení nápravného opatření nevylučuje, aby zadavatel rozhodl o zrušení předmětného zadávacího řízení z jiného důvodu, pakliže takový zákonný důvod v současnosti shledá.

K výroku III. tohoto rozhodnutí

94. Dle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 odst. 1 zákona též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis.

95. Prováděcí právní předpis, vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „vyhláška“), stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 odst. 1 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000,- Kč.
96. Vzhledem k tomu, že tímto rozhodnutím Úřad zrušil jednotlivý úkon zadavatele, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2012000208.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

1. JUDr. Eva Machová, advokátka, ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ Kříženecký & partneři, Na Sadech 21, 370 01 České Budějovice
2. Mgr. Michaela Wažiková, advokátka, Kruták & Partners, advokátní kancelář, s.r.o., Politických vězňů 1271/21, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy